

Hensyn til den forpligtedes Naar og andre Omstændigheder. Der tilføjes saa, at Anker over Oberøvrighedens Ansættelse afgøres af Justitsministeren; det kommer af, at det er ikke et Fattigforhold, men en almindelig Familieforpligtelse, der er Tale om. Det er ikke et Forhold, der særlig rammer fattige, det kan ramme enhver, han være nok saa formuende. Naar en rig Mand ikke vil forsørge sin Familie, saa kan Øvrigheden bestemme, hvad han skal yde, og det forekommer mig, at der er ikke nogen anden Vej at gaa, vel at mærke, naar vedkommende kan, men ikke vil. — Det ærede Medlem siger, at uvedkommende kunne komme og klage. Det forstaar jeg ikke ret. Jeg kan ikke godt tænke mig, at uvedkommende ville blande sig i det Forhold; men hvis Hustru og Børn klage over, at de ikke saa, hvad der tilkommer dem, saa er det i sin Orden, at Øvrigheden strider ind. — Naar det ærede Medlem taler om, at derved fordærvet et godt Familieforhold, saa er jeg enig med ham deri, men det ærede Medlem maa ikke glemme, at i Tilfælde af denne Bestaaenhed er Familieforholdet i Norge brudt. Det er et daarligt Forhold, der er til Stede, og Manden lader det maaske gaa ud over Kone og Børn, uagtet han har Midler til at yde, hvad han bør yde, og saa siger Øvrigheden: du kan, men vil ikke, nu stride vi ind imod dig. Det forekommer mig fuldkommen besøjet, og der er ikke Grund til at fordybe sig i det Forhold, og opstille det Stræmmebillede, at et daarligt Forhold kan komme til Stede, thi det er til Stede, og saa hjælper det offentlige dem, der bør hjælpes, idet de lide under et økonomisk Tryk, fordi vedkommende vil unddrage sig sin Forpligtelse.

Man har dernæst foreslaaet, at Paragrafferne 12 og 13, der omhandle Hustruens Forsørgelsespligt, skulle udgaa; men det er dog nødvendigt her at se lidt nærmere paa, hvad der staar i Lovforslaget. Der staar saaledes: „Saa længe en Hustru, der har særegne Midler eller Indtægter, ikke er endelig skilt fra sin Mand, kan det, naar Manden falder Fattigvæsenet til Byrde, paalægges hende at yde Bidrag til hans Underhold. Bestemmelse om, hvorvidt det skal paalægges hende at yde et saadant Bidrag, hvor meget hun skal yde, og hvorledes Bidraget skal erlægges, træffes af Oberøvrigheden for det Sted, hvor hun har sit Ophold, Amtmændene og i Kjøbenhavn Overpræsidenten“. Bidraget kan saa inddrives ved Udpantning, men kan derimod ikke fordres afsonet. Dette sidste er altsaa en mildere Bestemmelse. Det forekommer mig i det

hele ikke, at man her griber ind i Familieforholdet paa nogen upassende Maade, idet Bestemmelsen kun gælder, saalænge Ægteskabet bestaar, men ikke, naar det er hævet, og Betingelsen er, at vedkommende Hustru har særlige Midler eller Indtægter. Det ærede Medlem tror, at man vil stride ind mod en Kvinde, der kun tjener nogle faa Øre eller i alt Fald ikke har en tilstrækkelig Indtægt til sig selv og dem, hun skal forsørge, men det er jo slet ikke tilfældet, og det staar ikke i Paragraffen. Jeg tror derfor ikke, at Paragraffen indeholder nogen som helst Fare. Saa siger det ærede Medlem, at man har vist ikke ret lagt Mærke til disse Bestemmelser og ikke tilfulde vurderet dem. Jeg vil ikke sige, at Lovforslaget har været til nogen indgaaende Behandling her i Tinget, men i det andet Ting har det været det, og ikke blot i Mar, men i flere Mar, og disse Bestemmelser ere blevne nøje drøftede og vedtagne i det andet Ting. Jeg antager derfor, at de, der ikke frakende Folketingets Behandling af Lovforslaget enhver Betydning, ville kunne stemme for Lovforslaget. Jeg har vel hørt fra en Side, hvorfra jeg mindst havde ventet det, at man skulde optage Sagen til ny Forhandling, uagtet Folketinget har forhandlet den meget omhyggelig, men det har jo vist sig, at Landstingets Flertal vil tage Hensyn til Behandlingen i Folketinget. Jeg kan altsaa ikke tilraade at stemme for noget af Uendringsforslagene, hverken for Uendringsforslaget til § 42 eller for Forslagene til §§ 9, 12 og 13. Jeg vil tilraade at stemme imod dem og saa lade Lovforslaget gaa til tredje Behandling i den Skikkelse, det nu har.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Øvesen: Hvis jeg havde en Time til Raadighed, tvivler jeg ikke om, at det skulde lykkes mig at overbevise den ærede Indenrigsminister om Rigtigheden af mit Uendringsforslag. Jeg indrømmer ganske vist den ærede Minister, at § 42 indeholder en meget human Bestemmelse med Hensyn til Retten til at indgaa Ægteskab, men Sagen er, at denne humane Bestemmelse efterfølges let af en saadan Haardhed, at man nogle ganske faa Mar efter faktisk opløser Ægteskabet, ved at tage Manden fra Kone og Børnene og sende ham til Udlandet. Dette er ikke et Tankefoster, som jeg har grebet ud af Luften. Jeg har oplevet noget ganske lignende, idet jeg har set, at Myndighederne have taget en Mand fra Kone og 7 Børn